

Szilvásvárad kirándulás

Felkészülés a kirándulásra.
Erre a kirándulásra nagy lelkesedéssel készültünk, mert ez volt az ifiinasok első vizsgája.
Ugyanis mi szerveztük a programok egyikét, az akadályversenyt a főkészítők segítségével /
Károly Zsuzsa / Fantasztikus akadályokat csináltunk, ami véleményünk szerint nagyon tetszett az
úttörő pajtásainknak.

A kirándulás

Április 15-én reggel 8 órakor indultunk az iskolától, sajnálatunkra egy esős nap volt. Mire
odaértünk Szilvásváradra, az eső elállt, de nagy meglepetésünkre a tájat 10 cm-es hó borította.
Több mint háromszázan elindultunk felfelé az akadályverseny színhelyére. Miközben mentünk
célunk felé, csodálatos dolgokat láttunk. Ilyen volt pl. a vizes és a hófedte domboldal. Mikor
elértük célunkat, felálltunk az akadályversenyhez.
Kezdődhetett a zsetonokért való küzdelem. Amikor végetért az akadályverseny, Húsvét
alkalmából a csapatok csoki tojás keresésére indultak a nagy hóban; azt már talán nem is kell
megemlítenünk, hogy Tárnok csapata találta meg először a saját kis csomagját. Csokit
majszoltunk, s közben hógolyóztunk. Fáradtan, de vidáman, pirospozsgás arccal indultunk vissza
a buszokhoz. Mikor kiértünk, eljött az idő, hogy az akadályversenyen szerzett zsetonokat
hasznosítsuk. Megkezdődött a licitálás, a szebbnél szebb dolgokért. Ahogy vége lett a licitnek, és
mindenki megkapta a magáét, a nevetéstől hangos buszok hazafelé vették az irányt. Ahhoz képest,
hogy a téli hótaposónkat otthon felejtettük, s egy kicsit fáztunk, nagyon jól éreztük magunkat.

Juhász Gabriella
Tóth Mária

Faültetés

Az úttörőcsapatunk tagjai május 5-én, pénteken délután 9 fát és 100 bokrot ültettek el. Miki bácsi
visszavágta a bokrok gyökerét, Gyöngyi felsöpörte a levágott gyökereket, én meg elvittem a bokrokat a
nagyokhoz, hogy ültessék el az iskola udvarára. Amikor megláttuk a sok köteg bokrot és a
facsemetéket, azt gondoltuk, hogy estig sem leszünk készen. A nyolcadikosok ástak a bokroknak a
gödört, mi meg ültettük, locsoltuk és visszatettük a gödört, amibe a bokrokat tettük. Vödörben,
műanyag üvegekben és locsolókannákban hordtuk a vizet. De nem ment minden olyan jól, mivel
háromszor is rákezdett az eső. Végre készen lettünk, és mehattunk kezet mosni. Büszkék vagyunk a
munkánkra, és reméljük, nem töri le senki, és néhány év múlva az árnyéka alatt pihenhetünk.

Sebestyén Melinda